

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Tomasz Artymiuk (sprawozdawca)

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **S.S.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 10 czerwca 2026 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 12 lutego 2026 r., sygn. akt VIII K 1409/25,

1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie;

2. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Tomasz Artymiuk

Andrzej Stępka

Dariusz Świecki

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu wyrokiem z dnia 12 lutego 2026 r., sygn. akt VIII K 1409/25, uznał S.S. za winnego tego, że w dniu 6 lutego

2025 r. w P., w sklepie R. przy [...] działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci: 1 szt. Perfum H. o poj. 100 ml o wartości 249,99 zł, po promocji o wartości 109,99 zł, 6 szt. Perfum H. o poj. 100 ml o wartości 249,99 zł za sztukę, 2 szt. H. poj. 100 ml o wartości 249,99 zł, powodując łączne straty w wysokości 2 249,91 zł na szkodę R. sp. z o.o., tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., za co na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazał go na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności, rozstrzygając jednocześnie o obowiązku naprawienia szkody oraz o kosztach postępowania.

Wskazany wyrok uprawomocnił się w dniu 20 lutego 2026 r., bez postępowania odwoławczego.

Wcześniej, ten sam Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu wyrokiem nakazowym z dnia 22 kwietnia 2025 r., sygn. akt VIII K 289/25, uznał oskarżonego S.S. za winnego tego, że w dniu 6 lutego 2025 r. w P. [...] w sklepie R. wspólnie i w porozumieniu z nieznaną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia jednej sztuki perfum H. 100 ml o wartości 249,99 zł, sześciu sztuk perfum H. 100 ml o wartości 249,99 zł za sztukę, dwóch sztuk perfum H. 100 ml o wartości 249,99 zł za sztukę, powodując straty w łącznej wartości 2 249,91 zł na szkodę firmy R. sp. z o.o. z siedzibą w Ł., tj. występkę z art. 278 § 1 k.k., za co na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. wymierzył mu karę roku ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżonego w tym okresie - na podstawie art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. - do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Jednocześnie Sąd ten zaliczył oskarżonemu, na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności, okres zatrzymania w sprawie uznając karę za wykonaną w rozmiarze 2 dni, a także orzekł o środku kompensacyjnym i kosztach procesu.

Wskazany wyrok nakazowy uprawomocnił się w dniu 4 czerwca 2025 r.

Od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 12 lutego 2026 r., sygn. akt VIII K 1409/25, kasację wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył ten wyrok w całości, na korzyść oskarżonego S.S., podnosząc zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 366 § 1 k.p.k. oraz art. 17

§ 1 pkt 7 k.p.k., polegającego na zaniechaniu wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, dotyczących uprzedniej karalności oskarżonego, co doprowadziło do skazania S.S. wyrokiem z dnia 12 lutego 2026 r., sygn. akt VIII K 1409/25, za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 6 lutego 2025 r., podczas gdy za tożsamy występki, popełniony na szkodę tego samego pokrzywdzonego, oskarżony został już uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 22 kwietnia 2025 r., sygn. akt VIII K 289/25, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k..

W oparciu o ten zarzut autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna i dlatego należało uwzględnić ją w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

W istocie, tak jak podnosi skarżący, z porównania opisów czynów przypisanych skazanemu wynika jasno, że postępowanie późniejsze, to jest zakończone wydaniem wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 12 lutego 2026 r., sygn. akt VIII K 1409/25, obejmowało w pełni zachowanie już wcześniej przypisane prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu, z dnia 22 kwietnia 2025 r., sygn. akt VIII K 289/25. W tym stanie rzeczy w sprawie o sygn. VIII K 1409/25 zachodziła bezwzględna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w postaci *rei iudicatae* to jest powagi rzeczy osądzonej. Przepis ten wyklucza wszczęcie i prowadzenie postępowania wtedy, gdy postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. W stopniu oczywistym zatem doszło do prowadzenia postępowania i wydania wyroku skazującego mimo zaistnienia ujemnej przesłanki procesowej, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.

Wobec tego konieczne stało się uchylenie wyroku Sądu Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 12 lutego 2026 r., sygn. akt VIII K 1409/25 i umorzenie postępowania.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepis art. 632 pkt 2 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

Tomasz Artymiuk Andrzej Stępka Dariusz Świecki

[WB]

[r.g.]